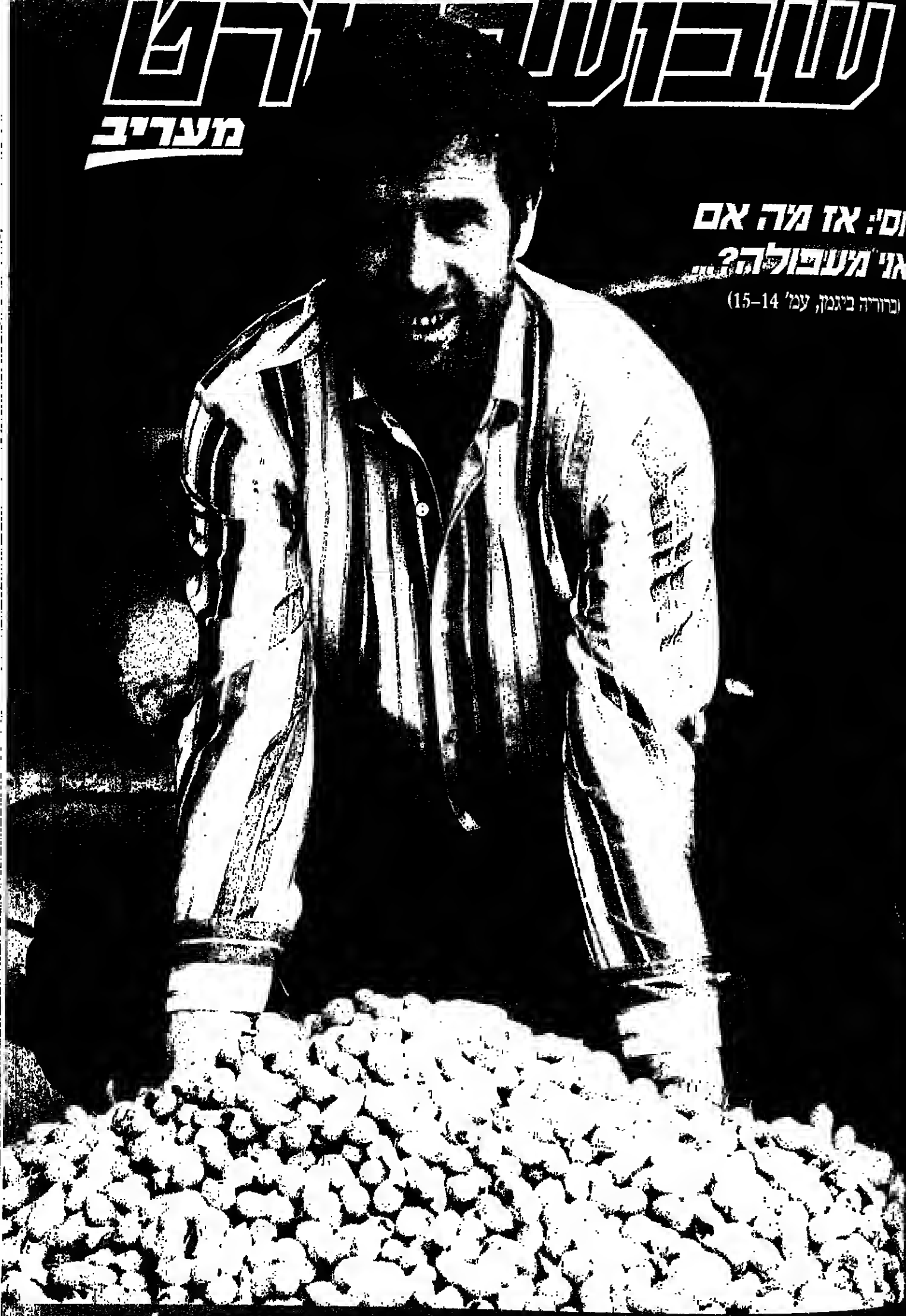

הכרזת מלחמה

שבועון זרם

מערב

גיליון מס. 21 • א' טבת תשמ"ו • 10.4.1986

**יום: אז מה אם
אני מעבולה?**
(בדוריה ביגמן, עמ' 14-15)

המחבר: ד"ר דוד בן-דוד, מנהל מרכז המחקר והידען

מרוץ לים צ'אק נוריס

**בסרטו של הבמאי
מנחם גולן**

מחנה הדלתא

עם: מרטין בלום • ג'ואי ביטום • רוביט מורטס • קים דלני • לייני קאזאן • ג'ורג' קנדי • חנה שיגולה • סוזן טורסברג • בו טונסון • רוביט ווהן • שלי וינטרס • השחקנים הישראליים: יהודה אפרוני • שייקה אופיד • דוד מנחם

הפקתם הבינלאומית של מנחם גולן ויורם גלובוס

הקרנה חגיגת התקיים חיים, יום חמישי 3.4 ב"חיל" פ"ת 9.30, 7, 4.30	הקרנה חגיגת התקיים חיים, יום חמישי 3.4 ב"חיל" פ"ת 9.30, 7, 4.30	הקרנה חגיגת התקיים חיים, יום חמישי 3.4 ב"חיל" פ"ת 9.30, 7, 4.30
---	---	---

החל מיום חמישי, 10.4 ב"חיל בתי קולנוע ברחבי הארץ
חכירת זכויות: חברת אי.טי.אי בע"מ ת.א. 23552, 188300

צ'בי צ'ייט

דן אהרן

עם מרגלים כאלה מי צריך אויבים? הקומדיה המפוצצת לשנת 1986 הצלחה עולמית!!!

סרטו של ג'ון לנדיס ("האחים בלוז", "משנה מקום משנה מזל")
בכורה ארצית מלייל שיעי 10

"מגדל"
חולון

"ארמון"
ר"ג

"אסתר"
ת"א

טור ראשון

רמת השרון - רמה של ספורט

דן כי ייקלט לפקקי תנועה המאפיינים את רחוב הראשי של רמת השרון כשעת כושר כיום - יבחין במספר רב של צעירות וצעירים ובידיהם אבזרים ספורטיביים, החל מכדורסל ודגל וכלה במחבטי טניס. בהכרח מניעים למסקנה שיש משנה במורשת המקומית הזו המושך את בני הנוער לעיסוק המותני מסורתי.

מדוע אהבו "משנה" המקור, כך מסתבר, בבתי הספר. תודעת החינוך הגומי כמתייחסת השנים רמת השרון - גבוהה מאוד. כיתות ספורט הן דבר שבאומנות ואת התוצאות אפשר לראות בשנת. קבוצות תלמידים ייצגו את ישראל בשנה שעברה, כמו גם השנה, באליפויות אירופה השונות בכדורסל ובבדוריד. תלמידים זוכים לשיעורים אינטנסיביים במרכז הטניס שבמקום ועוד.

במיוחד הארצי - עלתה קבוצת א.ס. רמת השרון לליגת הארצות בכדורסל, קבוצת הכדורגל היתה עד לפני זמן קצר אחת המעמדות הרציניות להעפיל לליגת הלאומית בכדורגל, אבל לעובדה זו אין, לפי שעה, סימנים בבתי הספר דווקא.

הפעילות הספורטיבית במקום ערה מאוד ומבוססת על "משונונים לר"ג". הכל תחת הסיסמה "בלי פליטיקו", בלי מרכיבים, שפורסם כלכד - והדבר הוכח כאמשי.

את המידות הראשונים כבר רואים, ואם תמשיך רות הספורט לשוכ בכל רחוב, מנע ומנועון ברמת השרון - אין לנו ספק שיעוד נכונ לו הישגים שמקורם, באזור, בבתי הספר.

נשען: יוסי חרירי, מאמן אליצור חותה, במפעל הנוטנים שלו. מתחם - בעמ' 14-15 צילום: עדי אבישי.

עורכים: אלכס דזון, משה לור, צלם: עדי אבישי, עיצוב גרפי: שמי דגן, מודעות: נילי שניידר, טלפון: 03/439442, כל הזכויות שמורות ל"מעריב".

כותבים

לית המורלית, וכן על הסדר והאירעון שהיו למופת. רב שומברג דואר המערכת לשלמה אוליא, לור: אין לנו "סריניות" בכל הקשר לפירסום מוסטרים. אנו משתדלים להיות מעורבים נים במידה זו או אחרת, כפי שנוכח לראות בשבוע שעבר עם פירסום הסם.

אמטר שייק
ONE MAN SHOW
לרגעים של
שיאים חדשים...
PARFUMS
JACQUES BOGART
PARIS
אלעזר

תורה ליונייטד

אני אהרן בורגל. שדוף. אינני רואה שחקני ליגה, אך אני צופה בכל משחק בין לאומי המתקיים בארץ. המשחק האחרון שבו חזיתי היה זה שבו מכבי חיפה למנצח טורניר "השרים האדומים" מאוחר של. השרים האדומים מנצח טורניר אני רוצה להודות למכבי חיפה על היום שבהבאת הקבוצה האנטי

הכרזת אל

הסיסמא: מה שבא ברוך הבא

ראו אותו במרתון הבנות הבין לאומי, רואים אותו בשעות הערב, בעיקר במרכז הטניס ברמת השרון לפני או אחרי "במה בריכות" במגרשי מריה. עתה הוא מתאמן גם באופניים.

דניס גרינסולד, 38, גילה את הספורט דווקא בישראל, לפני שנה - ונהנה מכל רגע ומכל תחושה ומתפס לעצמו תעסוקה נוספת.

הוא אמריקני שגשג לארץ בדי תברה המעניקה שירותים טכניים בתוכניות מיתח בנשיא אוניברסיטה. מזג האוויר בשב את ליבו והוא מתאמן יום יום, "התחלתי לרוץ לתאגיד, ולניגון, (דוד דודסון)

עבדול ג'אבאר למען הרעבים

רובי הנבא, קאדים עבדול ג'אבאר מולייקרם ואלבס אימליש מדגור, גבחר לייצג את מקצועי הבדולח במבצע מיוחד במינו שיהיה 25 במאי בארץ.

10 מיליון אמריקנים ייקראו באותו יום לשלב קריים וליצור שרשרת אנושית שתחצה את יבשת אמריקה מתוף לחוף, על מנת למקד בכך את תשומת לב הציבור והממשל לעובדה כי גם בארץ האפשרויות הכלכליות מובילות והמיליונרים, יש לא מעט רעבים, נזקקים וחסרי בית. עוד כוכבי ספורט וקראו

אפרט שייב
ONE MAN SHOW
לרנעים של
שיאים חדשים...
JACQUES BOGART
PARIS

היום בסיום מרתון המון, חוצה קו המסלול ליד מלון "גליליה" בטבריה.

העונה הטובה של כגן באיטליה

את העונה הטובה ביותר בקאריירה שלו בברזיל, עשה אליוני בן העונה באיטליה, במקצועי כ-הואלי זאכאן. בעונה הראשונה שלה בלאומית, סייעה הקבוצה האיטלקית במקום השלישי, ב-30 ביוני הסתיים עבודת העונה

אליעד כגן. הצלחה. הראשונה שלו במקצוע שבה למד, לדבריו, הרבה יותר ממה שלמד עד כה בארץ. כגן, בעבר "קפטן" של נבחרת ישראל והפועל המעיל, הופיע בקבוצה האיטלקית במעמד של זר, וזכה עם הפועל לדוק מולדה (180) הופעות בין ארצות במדי מילון) והאיטלקי הבין לאומי אנדרואה נאציני, קפטן הקבוצה, שמאיתוריו כבר 250

בזווית ניש

לשחות, לרכוב ולוויץ בעמק

הוא הרחוקה נדלקו לפני שש שנים מספר משוגעים לספורט חדש - הטריאתלון. זהו הקרב על תואר "איש המבחן" בו נדרש הספורטאי לשחות בים פתוח 3.8 ק"מ, לרכוב על אופניים לאורך דרך תלולה למד של 180 ק"מ ואם לא די במאמץ הרב - לקינות הוא מסיים את ההתמודדות על תתואר בריצת מרתון - 42.195 ק"מ.

ומשוגעים לעניין במובן שלא חסרים. מדי שנה עורבים בחוואי את המסלול המפריך הזה ל-2000 איש, ואלפים רבים נהנים.

עמק יזרעאל שהיה בין הראשונים בארץ בפיתוח ספורט המבנה על מוסים, עושה גם ענינים ראשונים בהתחדות הטריאתלון למודעות שותרי הספורט. ב-26 בחודש יארית העמק מריאתלון בשני מסלולים, מקוצרים יותר. בן, זה המשתתפים לוחץ 8 ק"מ, לרכוב 20 ק"מ ולשחות 500 מ'. במסלול ארוך יותר ישוה המשתתפים 1000 מ', ירכבו על אופניים 60 ק"מ ויורצו 15 ק"מ. מי שבוראי צוחק מן המסלול הקל המוצע לספורטאים הוא המערב-גרמני קלאוס קלון, אלוף אירופה שאישר השתתפותו בתחרות בארץ. מתחרות האחרונה של "איש הברזל" בחוואי עבד קלון את המסלול המייגע ב-11 שעות, נעזר טריאתלון עמק יזרעאל הוא צחק ילדים.

רכוב האופניים המהיר בעולם

ר' זון האוארד, 37, קבע עתה את השיא העולמי ברכיבה מהירה על אופניים, במישור - בשפיתת באמצעות שרירי רגליו מהירות לאתיאמן של 243 קמ"ש. הוא עשה זאת על מישור ישרי בבנוויל, מדינת יוטה בארה"ב ועתה יצא לשמש של קליפורניה, כדי לשפר את ההישג המדהים.

זון הוא בלי ספק ספורטאי רבגוני ובעיקר עתיד השנים: 7 פעמים הוכתר כאלוף ארה"ב באופניים, שלוש פעמים היה בארלימפיאדה, קבע את השיא העולמי ברכיבה של 24 שעות וגם נטל את הבכורה בשתי תחרויות מיוחדות במינו, ביאתלון וטריאתלון, המתייבות

לא רק רכיבה אלא גם מנומנות בריצה ובשחייה, כאשר משוים

ה"חנין" מחפש יריבים בזירה

הוא בלי ספק תופעת טבע נדירה. עבדה: לפני זמן מה כיכב בתוכניות הוקרה Good Morning America ובעקבותיה גם בטלוויזיה האיטלקית.

"זון" נולדמן מערב המאגין "רינג", "ההי" של האיגורף" אמר: "עד כה תשבתו בי בבר ואיתי בחי כל מה שקיים באיגורף - מתאגפים ללא אצבעות בידים, ללא בחונות, אך מעולם לא פגשתי מתאגרף מצטיין ללא רגל". עתה הוא כבר רואה אותו - ומתפעל מדי יום מחדש: קריין בדרזיאנסקי, 25, מפאליסיהייטס, מדינת אילינוי, מתבונן להיות אלוף ארה"ב במשקל קליבד. אתר בן יתבונן לקרב על התואר העולמי. תבריו ויריביו מבנים אותו "נאטור", קיצור של אליגנטור,

במטבח ריחן. ללא חוזבה.

את היטו של האוארד למהירות המקובלת אצל רוב אופניים "רגיל" יש לכוון בי "הרגיל" מסוגל לפתור לכל היחור למח מחירות של עד 40 קמ"ש...

במהלך מבחן המהירות שערך, הצליח האוארד להקדים לאורך 1.5 ק"מ גם הליקופטר שזנ מעליו ומטוס קל שבו היו צלמים ש"רדפו" אחריו.

אין ספק כי את ההצלחה המדהימה שלו הוא חייב גם לאופניים עליהם רכב - שפוחחו בחצרו בהשקעה של 100 אלף דולר במשך שלוש שנים. מחיר זון אופניים כאלה (שימו לב לגלגל האחורי!) 18 אלף דולר. "זו עבודת יד מיוחדת, אמר האוארד. (שיחזר "נאטור" מאדים, מיוחד ל"מעריצים")

ההסתגלות לתחרות (פרטיות). במהלכה החל לעסוק בריצות ארוכות, רכב על אופניים 150 ק"מ בשבוע. ביולי '85 חזר לזירה, יריבו, קיפ קיין, התבונן להעניף אותו מבין התבלים בנשיפה אחת. אבל "חטף" בפי שלא חטף מימיו. קריין גילה כי הנימון שלו השתפר ללא הבר. בועדת האיגורף של מדינת אילינוי, שאמרה היתה להעניק לא את הרישיון לעסוק באיגורף מקצועי, הושמעה התנגדות תקיפה. בהצבעה נזל תבוסה בימיו: לא יתכן לאפשר לאדם מוגבל במונעויותיו להופיע בתחרויות שבהן יש סיכון לכריאתו. עקב מוגבלות זאת, קריין יצא למבצע צוברי. תבס שועדו תפואות עליונה תפסוק, לאחר שייבדק בקפדנות ביד מומתם. הועדה העישה דו"ח מסכם וועדת האיגורף חזרה והתנגדה. בדין השני היתה התוצאה 5-0 לטובתו. הרישיון המיוחל נמסר לידי בטקס חגיגי, מול מצלמות הטלוויזיה. אותו יום בבה, בפעם הראשונה מאז ימי ילדותו.

מטבח ריחן. ללא חוזבה.

הכרזת חטיר

מטבח ריחן. ללא חוזבה.

„אם אנחנו שנות ה'50, אז הפועל ת"א - שנות ה'20"

ברוך מן, אחי ה"מרתון" בשבת, האם אפשר לומר סופית שהבדורגל הישראלי הוא בלוי?

— לא יודע, אולי אין ספק שהשנה היתה נסיגה גדולה בבדורגל הישראלי. בשבת, למשל, כנצטדין ומתדין, למרות התנאים המשפטיים המצויים, ראית שכל הקבוצות משחקות בדי לא להפסיד. שחקנים סתם מוטרפים על המגרש, מאמנים לא מעינים, העניקה שלא יערמו את הראשים של אף אחד.

זה כולל גם את מבני תיפוז — מבני חיפה סתם שיחקו. דרוע, כל כך גרוע שאני בכלל לא יודע מה לומר על המשחק שלח.

ברוך, תהיה עשיתי, לרוע, איש יחסי ציבור ותשבע אותי להוציא מתוכם 20 שחקנים ולראות בשבת את מבני תיפוז. דואל לזו.

— אם אתה מדבר על משחקיבית, אני משבע אותך בקלות. משחקי חוץ זה סיפור אחר. יש תנאים אחרים, מגרשים צרים, ולא כל שבע יוצא לך לשחק נגד משחק תל אביב שמשוחררת ממחיד הירידה

„את סיני לא נשכח לעולם"

סיני, האחד מספר 1 של מעביר למשחק נגד הפועל תל אביב, מחרתיים, בבלומפילד. מה זה מצבדחת תראה, אם היוו מנצחים את מבני בשבת, אז הפועל היתה נכנסת ללחץ והיו באים לבלומפילד במטרה אחת: להסתער על המקום הראשון. חוץ מזה, לאוהדי בית"ר יש תגובה טובה: אחרי יומיים הם שובחים את הצרות של שבת ומתחילים להתכונן למשחק הקרוב. חלפה האלימות.

— לא בסתם. יכול להיות שמעני יצא מתוך הפועל הפסידו, מבני חיפה יצאו תיקו ולמי מה שראיתי במגרש בשבת, בית"ר לא היו כל כך גרועים. עוד יש לנו סיבוב.

תמיד, אתם באמת שואלים כל כך את הפועל תל אביב? — אני אגיד לך. אישית אני מעריך מאוד את דוביד. אני חושב שהוא מספר אחד כארץ. אבל אני רוצה שביית"ר יקדעו אותם. אני יודע איך הם רועדים בשחם שומעים את השם בית"ר ירושלים, למרות שם אצחנן רועדים לא פחות מהם. אבל למה חשונא הזאת? מאיפה זה מגיע?

עמנואל רזון

לא שיחקתי, רע, שיחקתי דרוע

ובשבת האחרונה הם הוכיחו את זה. אבל האמת שאנחנו צריכים לפתור את זה.

לא מקדי, לא ראשון

ועז מרשטיין, ניצחון כאלופות הטניס את המדורג מספר 2 בעולם, וולף הרצוג משייך ואנחנו עדיין לא יודעים עליו הרבה.

— מה יש לי להגיד? אין לי 16, לומד בבית יו"ד בנימניה. הרצוג ומשחק טניס כסטנדרט במתחשורן בערך עשר שנים. אז אין זה שהקהל הוחב לא שמע עליו עד היום אולי תוצאן על הרצוג היה מקרי.

— הוא לא היה מקרי וזה גם לא הדינאמיק הראשון שלי. לקחתי את אליפות (סמית) לפני שנה בגרמניה וניצחתי גם כאן כארץ. אבל נצחון בזה עוד לא היה. משוט לא איפשרתי לו לשחק את המשחק הרגיל שלו. תקשתי הרבה, עליתי לרשת, הוא לא התרגל לסגנון שלי.

ובכל זאת, אחרי כך הפסדת לרביב ויידנפלד הישראלי. אז מה משקף יותר את היכולת האמיתית שלך?

— העובדה היא שנגד רביב בבר פתוחים והוא גרם לנו לא סתם לסגור אותם, אלא לשפוך אותם מרוח תדהמה.

— בשבת נמצא אותך בזירת הקרב של שער 8.

— הם וחלילה, אני הולך לראות בדורגל, לא להילחם. אני יושב בשער 2. גשבעתי אחרי המגרש האחרון שבתיים שלי. אני לא חוזר לשער 8.

עובדיה צבי - לפני שריר

צבי שריר, שופט הכדורגל מספר 1 בשלוש השנים האחרונות, על פי כוונת הנהלת איגוד השופטים, עומד לאבד בתום העונה את מעמד הכבוד שלו. נכון לעכשיו — מחליפו לא יהיה שופט בעל תו בינלאומי. יהיה זה עובדיה צבי, שזו לו העונה השלישית בליגה הלאומית. ובל זאת — בגלל שיטת ויקוד משיימת, שגם באיגוד השופטים יש התולקים עליה.

אין ספק שעובדיה צבי הניע העונה להישל יצא מהכלל. אם לא ימשיך בצורה קשה כמשחקים שעוד נותרו לו — ידורג ואשון. כך כבד — נראה כי הגיע הזמן שגאונד תשונה שיטת הדירוג, שאין לה את רוע בעולם. בת כשעה — יש מקום לשיפור ברמת המשחקים. רבים מהם היו שופטים מהשורה ולא מו ק א מהמצטיינים שמחברות.

עובדיה צבי, במסגרת 16

16 נקודות היו עד כה לשריר, וכך צבר 1590 נקודות — 10 נקודות פחות ממנסים. האגוד הונה לתת 100 נקודות לשיפור מעלה, ולציון זה זוכים שופטים רבים. אפשר לומר, במעט בסיסיות, שריר זה לקבל העונה תשע פעמים 100 נקודות. על פי הדיוע לנו — אין איגוד ברחבי אירופה הוטה להעניק כל כך הרבה „מאיות" לשופטים.

המענידה הקטנה של שריר היתה בדרכי תל אביב בין הפועל למבני. המבקד (נאון) הוריד לו 4 נקודות, ודי היה בעין של 96 נקודות כדי ששריר יאבד את מקומו הראשון — לפי שעה לעובדיה צבי. העובדה שהאיגוד לא לקחה בחשבון מעקב מיוחד למשחק קשה — היא בעיני שופטים מדרגו של שריר. שכן, קל יותר לקבל 100 נקודות כאשר מנהלים „משחק קל" וסרטישיבות, מאשר להל משחק חם ויקרתי. כמשחקים אלה נמדד, למעשה, חשופי — לטוב ולרע.

הניע הזמן שהאיגוד הישראלי ינהג בנושא דרגת הקושי של המשחק — בסו עשתיו בעולם.

החיים כבית ספר

זכרים עוד את סיקי בן שיטריה, אחד התלמידים המדוברים ביותר, בקיץ שחלף ובמהלך העונה.

נראה כי למד שהמונח שקמה סביבו — לא הועילה לו. הוא החליט „להוריד מומיל", וכן מדרשותיו הבספיות, משחק במבני שרירים, מתוך תקווה שיצליח להציל משהו משגמו עד לתום העונה, כדי שיקבוצת טובות ירצו בו לקראת העונה הבאה.

בתחילת העונה עבר מיקי למבני פ"ת, תמורת חוזה תלת-שנתי, הנואמד בעשרות אלפי דולרים. לאחר מכן עבר למבני

שלמה קיט, רק הוא יישאר.

שרירים תמורת כסום כספי דומה. גם שם לא מצא את מקומו ורצה לעבור להפועל הדבר לא נסתייע בידו.

לכסוף — מה שלא עשה השכל הישר — עשה הזמן. הוא חזר לשחק בשעריים. הפעם כתמורה כספית נמוכה בתשואה למח שקיבל בעבר. שכר החדשני: 500 דולר פלוס 200 דולר לכל נקודת לינה. במלים אחרות: שבר שכועי הפן להיות חודשי, וכל זאת כדי לשקם תדמית ולהיות בעיניים.

החיים, כך מתכנן, הם בידחספר הטוב ביותר... כיוונו... מכינה עצמה שרירים לאפשרות כי תשחק בעונה הבאה כלילה הארצית. צעד ראשון: צימצום דראסטי בהוצאות, כדי שבעונה הבאה תוכל הקבוצה לתפקד מבחינה כספית. מכחינת הרב — לא יחודשו, בנראה, הסבמים עם השוער אדיר שמיר, המגן אבי חן שהוא שחקן חופשי ותתלוץ איתן שלום. מיקי בן שיטריה יוחזר למבני פ"ת. מי שיישאר הוא שלמה קיט. עמו יש לשעריים חוזה לשנתיים נוספות.

שרירים רוצה להיות מסודרת, אם וכאשר ייגד גורלה לשוב לליגה הארצית.

מילין דולר ירדו לארצית

שנים רבות קיימת התלככות בכדורגל הישראלי. השאלה: האם להפקיד ניהול קבוצת הבדורגל בידי איש אחד, סוג של „מנרג", בנחונ במרבית ארצות אירופה, או

הוא אחר. הסיועה משעם.

כדורגל +

א. טבק

להשאיר את המצב השרירי קיים בישראל. רוב אנשי המקצוע בדעה כי עדיף „איש חזק" אחד כאגודה על פני תהלה שבה מספר חברים. לדעתם עשוי הדבר יקדם את הבדורגל.

שני נסיונות בתפקיד „מנרג" גשבו עד כה בארץ. שניהם נכשלו. ראשון המנהלים כנוסח אירופה היה מוטל'ה שפיגלר, שהיה מנהלה המקצועי של ביתר ת"א. חשני הוא חני אפרת, המנהל הבליבול של הפועל ירושלים.

הניהול נוסח חני אפרת גורם עתה להידוריים אם אכן יש כארץ אנשים מתאימים לניהול מעדון. עלייתה, ובנראה מילתה כחורה לליגה הארצית, של הפועל ירושלים, נרמה לכיבוז של מיליון דולר. זו מחירה של ההרפתקה. הנסיון להפוך את הפועל ירושלים לאימפריה כספרט — נחל עד כה בשלון חורץ.

חני אפרת קיבל תקציב נכבד מהמאמן ויד תומפשי לניהול הקבוצה. אך מתכנן בי לא די כשני אלה, וכבונות טוכות, כדי להצליח. דרוע גם ידע מקצועי. מנהל טוכ ודרשות תכונות של ידע בכחירת האנשים הנכונים סביבו וצריך שתהיה לי עין טובה בכחירת המאמן שיציע את הקבוצה. במישורים אלה נשל אפרת וכתוצאה מכך — גם המעדון.

עתה, כאשר נוצרו כעיות כספיות כמועדון והשבו לא משולם — מתכנן בי הניהול היה חזקו מלחניה את הדעת. אישית — אני מצד בעד ניהול של איש אחד במועדון. נובח הנסיונות — התרחקה מחשבה זו מהנהלת המועדונים. הם פשוט מוחדים מנסיין ביטל נוסף. חבל.

עסקים - מעל לכל

לעסקי ההתאחדות לכדורגל יש, כנראה, חסיונות בכל הקשור לעבירות על תקנון התשלומים. לדין בנושא זה יעמדו רק שחקנים ואגודות. כך על מן המדיניות שנוקט בה היועץ המשפטי להתאחדות, עודד חני צבי יפה.

הנושא התערער בעקבות בוררות בחיק כיון הפועל ירושלים למאמן אליה עמר. הבורר, ע"ד קמין, קבע במפורש כי חכ הנהלת ההתאחדות תצין הפועל ירושלים, חני אפרת, עבר על תקנון התשלומים יחד עם המאמן עמר.

היה מקום לצפות כי חני אפרת יועמד לדין (כפי שכבר אירע בעבר, במקרה של חזמן מגדל ממכני פ"ת עם הכדורגלן ניסים כחן) אך יפה החליט להעמיד לדין רק את הפועל ירושלים ואת המאמן. פנייתו לע"ד יפה כשאלה אם לא נפלה טעות כיוסון לוועדת המשמעת. מתשוכתו של היועץ המשפטי הכנתיכי זו מדיניות מבונות מצידו לא להעמיד חבוי הנהלה בנין עבירות כאלה לדין. די, לדעתו, כהעמדת הקבוצה לוועדת המשמעת. כדבריו ציין כי מסיבה זו לא העמיד גם את צבי וייצג ממבני חיפה לדין. אוב, שני המקרים אינם דומים כלל.

עתה נוצר מצב כי חבוי הנהלה, אלה המחליטים על קיום וביצוע התקנון, יבוליים לחסר אותו ולא יעמדו לדין. לעומת זאת, „פשוטי העם", כלומר שחקנים ומאמנים, צפויים לעונשים ככתוב בחוק. חוק ההתאחדות לכדורגל... כדורגל ישראלי, אביב '86.

עמנואל רזון

הנהלת הפועל

כולנו כדורגל!

אבי מוד

יגאל מנחם, 22, יושב בסניף אחת של המסעדה שמעון, 21, לקוח את הפינה האחורית. על המגדש שנייה משחקים על צד ימין, יגאל קיצוני ימני, שמעון תומך בו מעמדת המגן.

נתיבי של השנה מיישק לעיתונות דרכה חוגג לרסוס: משברים, הערכות, חילופי-מאמנים. הכל - תוך בניצוח של ילדומים. והנה במרכז יגאל מנחם העיתונות התרגילה בשנתיים האחרונות לאקשן מיגאל ובמקביל גם מאכיו, משה מנחם. היום הם יכולים מוסיף לנפץ את הדימוי הפרובוקטיבי. יגאל בוי'גם וחולצת טריון, שונה לגמרי מאותו טיפוס סטפראמנטי שלעיתים שוכח את הגבול על

המגדש. הוא שקט, נבונה, אפשר לומר אצילי ערין. ארבע המילים שלו רחב שמעון לעומת זאת, נשמע יותר אימפולסיבי. נע הרכה על מקום הישיבה. השיחה איתם היא למעשה ריאיון פרטי שלהם. השאלות מונחות מאחור.

שמעון: "יותר נוח לי לספור ליגאל כי הוא שחקן חזק ויש לו כח פריצה. אני אוהב ללשק את סכנתו אגן. אחרים, מעבר לגור, צועקים לפעמים: 'מה אתה סוכר לו בגלל שהוא אציל'". יגאל: "שמעון שחקן מצויין. רדון שיפר אצלו רמון את הצד התקפי. בהנהגת חמיר היה מהא אחרון. כשהוא משחק בגג שלי, אני יודע שיש לי על מי לסמוך מאחורי. יש לי אספקט כדורסל. אחרים מקטינים בגלל שאנחנו אוהים. אבל לומדים לחיות עם זה. גם על עודד וגור אדמונד את אותם רכבים. אנחנו מכניסים את הכדורגל ברחבה. כשאחד מספרים, זה כואב פעמיים - פעם בגלל שהקבוצה המפסידה וגם בגלל שהיא של המפסיד. אחרי המשחק אנחנו מנתחים מכתבה מסבירה מה קרה. כל אחד אומר לאחי איפה היו המעוות. אנחנו מסבירים

האחים יגאל ושמעון מנחם, אלילים מקומיים, "השתלטו" על הכנף הימנית של מכבי נתניה ויש להם מה לומר ■ שלושה אחיהם הקטנים כבר נושפים בעודם וגם אביהם, משה, מעורב מאד-מאד בעניינים ■ לקחנו ללב את הכשלונות והחלטנו שעוד נראה להם מי אנחנו ■

לחלוטין בין המישור האישי למקצועי. משלם לו רכנו, הם וחיליה, בגלל הכדורגל. הקשר עם מכבי ת"א וההצעה מהפועל ת"א

שמעון: "במשפחה שלנו, כולם סדורגלים. נ שלוש האחים הקטנים שלנו משחקים כבר כיתה הכיתה אחרת. כדורסל של כדורגל, אחרי תשלומ של נתיבי לקחנו חוק ללב. אבל אנחנו עוד רחוקים כלום. שנתגלה תרבר וגם האחים מנחם. יגאל: "העונה רצינית לעומת זאת הקבוצה של אחרת. לא התרברתי כל כך עם צביקה רות. זה חושב אותי על הספסל. היה קשר עם מנחם ורוכסו מכונית מצירה לקנות אותי. אתר ג'ו ג'ו תקופות משכר של הקבוצה. הפועל תל-אביב הגיע לי לעבוד אליה. אני קורם כל בראים. אני מנחם את האחרים של נתיבי ואת ההנהלה ומשחקים בגלל זה, אמילו לא הצעת את זה להנהלה. לא חשכתי לעבור להפועל כחוקמה קשה בנו. לנתיבי

הרמתי יד על רוזן ? - דווקא הלכנו מחובקים

משה מנחם, אחיהם של אחים, וזה גם הוא למותרות לא מעמדות במהלך השנים האחרונות. ברור כלל ההקשר היה שלילי. מסור שהוא איים, דתן, קילל - בקיצור רוזן קורליאנוב של ספרים ומיסתוריים הללו הבאילו לו. הוא אומר שהם עלילה. יש לו תוריסנים קשוחים. ריכוזו מחסוס וישיה יושב בין יגאל ושמעון. יגאל רוב חוסן מתכונן בדלות, כשאכזי מרכי, מדי פעם גם מתקן את אכזי. משה: "כוכב שדומה יר על רוזן. תשאל אותו - הלכנו מחובקים. בתחילת העונה, הוא השיב את יגאל. מתי שינאל שחקן - הקבוצה חזילה כשהוציא אותו, הקבוצה גופתה או שהישה לנו. אני מסר בכדורגל לא שותח מתגורלים שגמר קורם מאמנים. אני רואה ברזנל כבר 40 שנה. ניגשתי לרוזן ואכזרי לו אם חולר לא מספיק טוב, תן לו שחרור. צביקה אמר לי 'הוא עוד יחיה שחקן גורל. תורן למו' לעשות את שלו. תאמין לי, צביקה רדון הוא גבר אמיתי, בחור וזהב. תיגשתי שהוא ממש מ מאמץ שלי". משה מנחם שחקן עקוב בסופר על נתיבי וכוכב: "הי. נתיבי שילב את התפקידים של בנאי קאני ומנן ימני, לסידור. מרביקים למשפחה שלנו תורת אימון. אני קצת בגיין. כשאני מגיע לעבודה כולם שואלים למה כל הזמן אני עושה צרות. אני ממש מתגייש בגלל התרופות המבוטות. חור צביקה רדון פעם ניס לנחם בעיתונות את החוסים בינינו. תיארו באילו אנחנו חלבים לרוב. נהי, משה רצה לדבר איתי, כמו אב. אל אב. עם יגאל היו קשרי בעיתונות, כמו עם כל שחקן לחיט, הם-הם כיכולת אישית טובה מאד".

האב, משה מנחם. עבר של כדורגל מעיל.

העיתונות, ישר, עשתה מה פיצוץ. לא כתבו שהשיחה היתה כרוח טובה ועוד הפיצו שמעות שאיחרתי בגלל החברה שלי, שלא מוכנה שאשחק כשכת. אני לא מכחיש, אני רחי וכתוקמה האחרונה אני מאד מקרב ואוהב את הדת יותר מחמיר. יש לי עם זה קצת לא קטנה בגלל הכדורגל. אבל נכון לעכשיו, אני לא מוכן לוותר על הכדורגל. פעם כמעט פרשתי מכדורגל. בגלל כל הכררים השוליים שממכרי, שכארץ הופכים לרכרים המרכזיים. גם גורא שפיל אמר שצריך להתעסק בכדורגל ולא ברכרים הקטנים. לפעמים, כל הרעש הזה משפיע עלי לדעה. היתה תקופה שליכלבו על הרכה שחקנים. כתבו ברכים מלוכלכים. למשל על עודד מכנס שהוא חבר שלי. שחקן גדול שהקציע הזמן שערים וכשפתאום לא חולק לא כל העכברים יוצאים מהחורים. זה גרם לי מליה. אחר כך גם מיפסו עלי, כשלא הייתי אשם ונזרתי אצלי משקעים. לאן לאן, המשקעים נעשו מישקע אחר גדול. כמו זוג שמגדש. זה לא קרה כיום אחר אלא כההליך ארוך. רציני לפרוש ולהתחיל ללמוד. אבל כמוף החלמתי שאני לא און לאנשים כדורסל לנחל לי את הדיים".

שמעון: "ברור שכלל תגושא הוא של יגאל יש קשר הרק איל. אני אשקר אם אומר שלא. הצלחה שלו זו ההצלחה שלי ולחפר. הבעיה שלו - שהוא לוקח יותר מדי ללב. היו לו כמה בעיות לרבותיות, שלא לאט לומדים מהניסיון שלהן. אבל בכדורגל, אין מה לעשות - אתה חייב לתת דרכה, כדי לקבל אם לא - אתה גופל. ככה זה, אין דחמים. הנה,

למשל, התקפית שהיתה ליגאל עם רדני לוי. הוא זו כמיקה ופגע ללא כוונה בדוני לוי. ולצד ניסה לתגר אותנו ואנחנו מאד רגישים, בגלל החינוך בבית. בעיתונות בסכס, שינאל אמר לי לדרת איתו. קרה כדורסל. כשירדנו, הוא צעק עלי: 'תחזור למגדש, זה יפגע בך'. אבל אני החלטתי לדרת איתו. בסוף היתה לנו שיחה עם ואכזי וחיוס, כרד לנו שהוא רמות נפלאה וחיוניות מעבר להיותו מאמן מצויין. פעם, כשמאמן היה מעיד לנו - היינו נפגעים. היום כדור לנו שהוא רוצה את טובתנו".

יגאל: "שאיפות גדולות בארץ אין. השאיפה הכי גדולה היא כמובן לשחק בנבחרת ישראל. יש לי גם מחשבות על חול, כעיד בגלל המיתקים. אני אוהר נלהב של נבחרת ישראל. לדעתי, השחקנים שלנו לא נופלים מהאירופים. רכל נעוץ במיתקים, כמגושים מלוכלכים, רשמות קרועות וכל ההתייחסות של האחרים והשחקנים היא כדאם. כשישחקתי בחול, כמרי נתיבי כאינסטרטוט, הצנתי עוד 80 אחוז מהיכולת שלי. אני מוכן לוותר על חלק מהשכר שלי, כדי שישפרו המיתקים. אני עכשיו את זה על כשרי. כמשחק דאשון, ששיחקתי כמגדש הירדן של עמידר, שכרתי רגל בגלל שהמגדש עקום לגמרי".

שמעון: "אני מת לקחת השנה את הכיף ואולי כשנה הבאה גם אליפות. לנכי חול, אני לא מעוניין בכלל לשחק בחול. סוכ לי מה. אני אוהב את השחקנים שמכירים, האוהרים וכל האווירה. יש מגדשים גרועים, אבל אין מה לעשות - צריך להפיק את המקסימום מהמינימום".

האחים יגאל ושמעון מנחם בביתם בנתניה. צילם: דני שירא

מכרז מן האכל

הקדמת העיתון

שפלינג ספורטס

נבחרת הנכים של ישראל בכדורסל לגביע העולם באוסטרליה

מוגש בחסות חברת טל-גל
יבואי SPALDING בישראל

שפלינג ספורטס

יושבים, מימין: ציון זעקס, יואל שפר, חנו אבוטבול, חיל שרעבי, עופר צור, עדי גוראל, משה לוי, חנן לושיקוב, יוסי אבוטבול, דוד מרז, גרור חמאי וחיים כהן. עומדים, מימין: מאמן הנבחרת דוד שדלי, מנהל הנבחרת שמעון שלח, המנהל המקצועי של אי"י ראובן חלל, מפקח הנרי כץ, שופט הכדורסל מאיר יוסטוב.

צילום: עדי אבישי

סגור מלא

בעונה שלאחר מכן היו חמישה קופצים על משרת המאמן בעפולה: שמואל יעקובסון, אברהם חמן, רני כהנא, חיים (איסק) בובבניר ויוסי הררי. מנהל הקבוצה, חוקי דריס, הגיע לפגישה עם השחקנים מצויד בחיבת קרטון. הוא ערך בחידור חשאית ביד לבדוק. לאן נוסבת הדור? הדרי ניצח את איסקי 3-6. התגלה הציעה ש-איסקי יהיה עוזרו של יוסי. ידעו שזה דריסון שאין מאזידי כל הגיון ואומרת זאת לזה. קימתי שיהיה עם איסקי והחלטנו לעבור יחד בשני מאמנים ראשיים. לכל אחד מאתנו היו זכויות שוות. משחק אחד הוא ניהל ואחד השני - אני."

השניים עברו בדומניה סלאה. הדרי ניהל את משחק הנצחון על גבעת יבנר ועמיתו הבריה. הרבכ מנצח לא מחלישים, והסקר ביד הדרי גם את ניהול המשחק הבא עם בית"ר ת"א. יוסי הוביל את הקבוצה לנצחון נוסף - וגם את המשחק הבא וכה לנהל הסעס הסדיר, או אז חוד בדרך המשחק ל-איסקי... משור יושב לו על הלב. עונת 1983, שבה פרסו אריה וריסקו מאימן עפולה, בעקבות בשלון בבניע קראין. תגלת עפולה מנתה להדרי, שאימן את את איתן/גבת בארצית. רתגית ואת בהכמת אנשי גבת. בקלה של גוברת המשק אשר לי להשתחרר לאימן עפולה. אלא שבבוקר המשחק הראשון שאמר הייתי נהל עם מבני חפה, קבלתי פלטון מנהלת אידגון המאמנים שאסרה עלי לנהל את המשחק. עד שלא יסגרו ענייניו של וריסקו בעפולה. הדריעי לראשי עפולה שלא אפר את ההגלה לרידיסקו וסגור עטו עניין.

אריה לא רבד אתי לפנות שגתיים. גם במינסגיש בינינו (הוא כמאמן בית"ר ת"א) לא החליף עמי מילה. בבית הספר למאמנים, בעת בינוית קמלת מעמינס דריסי לקדם השגות, שם שימשתי כוח תחת ניהולו של וריסקו - והוסדר הקרת. ישבנו על בוס קפת, אבל לא רכבו על מה שקרה בינינו. עד דיום הנושא הזה לא עלה בשירות שלנו. המקרה הזה סגד כי מאור. אני מקוה שזה המקרה הראשון והאחרון שלי מן הסוג הזה. מה שעוד סטוריד אותו בחיים מחיטה של הסועל עפולה/העסק ממסת הברודלס הראומית. אם הייתי מחליף משהו בעפולה, זה רק את ראש העיר שלה. הוא מערב סוליסקה בספורט. הוא היה אחד המורים העיקריים לסידוק הסועל עפולה."

דריס ההצלחה הגדולה שלו העונה בליציד נתניה - הוא אינו שוכח את ההתלבטויות שלו בתחילת עבודתו שם. "חששתי מאוד ממכנה הקבוצה. חמישה אסיריקים, כל אחד טיטוס שונה. היה בכך משום סיכון גדול". אך מה שהונה אותו הוא שמירת המרחק מהשחקנים. אני לא יושב אתם על בוס קפת, למעט בשירות מקצועיות. ברגע שאבד את השליטה במסגרת - אבד מיד לתלת את המשרוקית."

ואת זה הוא לא כל כך רוצה.

מיר בתום שיתוף התרדון לשחקנים יצא מחדר ההלבשה. הנתגתי ששחקנים לא יצאו אחרי. הם נפעלו כחדר ההלבשה. אח"כ התבדד לי שום עשוי יד אחת להשקיע מאמן מיוחד עבודי. הקבוצה ניצחה ב-32 נקודות הסרש. אחד שתבע את סטורידו - ניסה בבוח לתרים אותו על בתגיו. רתגתי אותו ואמרתי לו: איך תרים אותו בשמנצחום ואל תדק עלי בשמפנסים. כשהאווירום הביא לי בקבוק שממניה - לקחתי אותו וגילגתי להם אותו על הרצצה..."

יוסף עם בלבוז סטוריד

יוסף עם בלבוז סטוריד

הדריש באי שקט שלי. לקחתי עתון וקראתי עד אחר הבוקר... ביום של משחק מרבה יוסי לשהות במסעל הכותנים שלה. שם, במקום מנותק מאנשים שמרבים על ברוסל, נמצא יוסי הרבה עם עצמו. השאלות ברוכב, בנוסח 'מה יהיה', משגעות אותו ולכן אני מניח להותנת מהסכידר, אומר הדרי.

מגשנו בו במסעל, ממין כותנים, תוך שהוא סמלמלי. ג'ימי קארטר, ג'ימי קארטר. לא, אין לו ימרות לרוץ לשאיאות אה"ב. הוא בחר שיושב סוב טוב על הקרקע ואינו מסתחרר מן ההצלחה. במספורט, יוס אחד אתה למעלה וכיום השני אחת יכול להיות למטה. כל אלה שמסדגנים לי היום ואומרים שאני מאמן גרול, יעשו ממני סדר סטוריד. אני מכיר את המציאות. אם יקרה לי רבד בה אפגע, אבל אחיה לפנות מוכן לזה."

1976, עם שובה של עפולה לליגה הלאומית, נוצחה הקבוצה בשני המשחקים הראשונים ביד הסועל ת"א והסועל ר"ג. אחרי הקבוצה בחשו מאחורי הקלעים, כאילו אומרים. אין גביא בעידה. הנתגתיים שבהם (ובעפולה יש במה...) אף אימו לפוצץ משחק אם ימשיך הדרי לאמן את הקבוצה. לפני המשחק השלישי בעונה, עם הסועל ירושלים, החליט יוסי. אם לא ננצח - אני מתפטר. לא הייתי מסוגל להתמודד עם הדחוב. כשהגיעי לאולם - מצא מאות כרוים מסחרים על המסגרת. הוא הרים אחד. מצא שיש עוד כאלה שהביעו בו אמון מלא. גלי הכרוים לא ריכדו."

משחק לי - משחק לך...

מיר בתום שיתוף התרדון לשחקנים יצא מחדר ההלבשה. הנתגתי ששחקנים לא יצאו אחרי. הם נפעלו כחדר ההלבשה. אח"כ התבדד לי שום עשוי יד אחת להשקיע מאמן מיוחד עבודי. הקבוצה ניצחה ב-32 נקודות הסרש. אחד שתבע את סטורידו - ניסה בבוח לתרים אותו על בתגיו. רתגתי אותו ואמרתי לו: איך תרים אותו בשמנצחום ואל תדק עלי בשמפנסים. כשהאווירום הביא לי בקבוק שממניה - לקחתי אותו וגילגתי להם אותו על הרצצה..."

אז מהאם אני מעפלה?

יוסף עם בלבוז סטוריד

מנוח ומרוצץ על הק, הוא בחר דרוע ושלו לפני ואחר השריקה לסיום. מעיר על עצמו: "קשה לנצח אתה אחי משלוחתי. לא מרים קל על הילדים נגית. ובכלל, טיטוס ביתי, מקריש כל רקה פנוייה למשפחה. אני מנסה לפנות אותם על השעות הרבות שאני מחזק לבית. גם כשיסימתי פנישית עזרה בתגיה בשלוש לפנות בוקר - וחוזי לישון נבית בשש כבר קמתי, בדי לנסוע לירושלים נעניתי עבודתי במנהל מפעל הכותנים בכסר גרעון. ההצלחה שלי בסטוריד ובעסקים - היא הסיצוי של המשפחה. הבית עוזר לי מאוד. ביום של משחק וילדים מהלכים על כתונות דגליהם ורואגים לא להניח אחי. טובי ממנה על הבנת הכגרים שלי, לפי שעותי והאמנות המסלות שלי."

יוסי, בחר דגיש מאר. לוקח ללב כל דבר. שונא אנשים המרבים מאחורי גבו. הססר הוא לוקח ללב כעוה קשה לא מראה זאת כלסי חרץ. אוכל את עצמי. משחק, ברוך-בלל, בהרגשותיו את חמו, כדן גורודצקי, המלווה אותו לכל משחק. יוסי מורה. לעתים אני מפקיר בידיו את ההגה בדרך הניהל. וזו כמה משחקים שאחריהם לא הצלחתי לזרזם נצמזמז, כמו גם הססרים. אף אחד בבית לא

עוד כמה שהוא נראה סוער במשחק, וא

אחרי של אליצור נתניה בשלוויה עם חולצה בחור, מרוצץ על הקוים, זועק, סר וזועף. בבית, בעפולה, בחיק המשפחה או במפעל הכותנים שלו - אנו מוצאים יוסי הררי אחר. לא לחור. ניונה. נושם אוויר צח.

את עצמי, וסחיתו שאני בדרכי לאימן או למשחק - איהלו לי השמרים הצלחה וריוותו לי על הדריה. מספר יוסי אב לשלושה (נביקה כן 13 וחצי, אסף 12.5 ודנית 7).

כליבו ספורט יוסי. שמועי עמק בבירדסל בבר מגיל 15. או שיתק בקבוצה הברגת של הפועל עפולה. לא היתה קבוצת נוער וכולנו שיתקנו בבוגרים - למרות ששפולה היתה או עיר של ברויגל. לירי השמגת בעט או בכור. מאימן ברויגל מתיש רצתי לאימן ברויגל ואם לא די בכך - שיתקתי גם ברויגל. לימודים? בזמן פנוי לקחתי מחברות מחברים להעתיק שיעורים. מאחר שהיה השחקן הטוב ביותר בקבוצה -

דני ברכה: יוסי בשבילי הוא מספר 1 עבודי הוא המאמן מספר 1 בכל הקריירה שלי - משבח רני ברכה, ברויגלן אליצור נתניה, את מאמנו יוסי הררי. רני הגיע לנתניה מהפועל ת"א, שם היה תריסם של מאמנים רבים, ביניהם שכות מוכרים כיושע דרין, אריה וריסקו ואחרים. יוסי הוא מאסן בעל אישיות מיוחדת במינה. בחר שקט, סולידר העיקר - ברארם. הוא מאציל שקט נמשי על השחקנים. וזה מרכיב חשוב בעיקר. בקבוצה כמו שלנו, אף סעם במהלך העונה לא גרם לשחקן לאבד מבטותה. תמיד הואה לשחקן שהוא סופר עלי. אני אוהב אדם כמותו שמקדין מאישיותו, מכלי שירגישו אותו. ברכת מסכילי כי כדן המאמן והשחקנים קים דייטאנב סלא. השחקנים אוהבים גישה כזאת וזה להעריכת, וביניה שהוא מצליח. יוסי הוא בחר בנה את רב ההצלחה של אליצור נתניה אני מייחם לו. מאמנים רבים לא היו מסתוריים עם קבוצה כזאת. הוא מתעלם מחורגים במהלך אימן ומיר אוהב סוגי כרים בצורה עניינית. במקרים של הפרת תוראת במהלך אימן (היו רק מקרים מעטים) הוא הפסיק לקנוסם. נעץ מבט בשחקן שהפר תוראת, וזה תוריד עיניים מרוב בושה. זה מסטיק. לא תמיד צריך אלה שמרבים מאחורי גבו של יוסי - עושים זאת מקנאה בהצלחתו. ורכלנים הם בדרך כלל תל"אבים. אני כמות שאילו יוסי תרדי היה גר בל"א הוא היה מגיע רועק."

יוסף עם בלבוז סטוריד

בכאני מסתובב בדוכן אני חייל להקדים שלום לכל אחד. אם לא - אני מיד שמע החלחשות: 'זרוא את הטוב הזה'... עפולה היא המקום הכי בעולם עבוד יוסי, שגולד שם לסני 39 וחצי שנים. אני שונא רעש והמולה. לעולם לא אעזוב את המקום הזה. אני אוהב לפתוח את החלון ולהתבונן במרחבים, לנשום אוויר צח ולשמע את יללות החתולים ונביחות הכלבים. מה עוד צריך הברואים? סרטס? אפילו בגד-הילדים שסובי, אשתו, מנהלת נכח הזה, לפני שנים, היה גם יוסי נגישים אלו בני החמש והססרים לו שאחמיל גרו תמנות שלו מן השתן. הם מכתיים לו אלבום. ההצלחה במספרים מקנה ובריותיית למאמן הסיסמאמי כעל חכעת סנים המימה בשל נער. בשיתה קשרה עמו-ניתן מיד להבחין בהבנת התיים והחריטות שבהן ניון. בכל מיני משרדים שאני עורך בום סידוריים - אני מתקבל בלי תור. מסתבר ששפרטס עוזר בכל תחום בחיים שלוש שמנים נעצדתי במלבורות סחירות של המשטרה בדרכי לנתניה, בגלל גוינה במהירות סופרות. כשהצנתי

דני ברכה: יוסי בשבילי הוא מספר 1 עבודי הוא המאמן מספר 1 בכל הקריירה שלי - משבח רני ברכה, ברויגלן אליצור נתניה, את מאמנו יוסי הררי. רני הגיע לנתניה מהפועל ת"א, שם היה תריסם של מאמנים רבים, ביניהם שכות מוכרים כיושע דרין, אריה וריסקו ואחרים. יוסי הוא מאסן בעל אישיות מיוחדת במינה. בחר שקט, סולידר העיקר - ברארם. הוא מאציל שקט נמשי על השחקנים. וזה מרכיב חשוב בעיקר. בקבוצה כמו שלנו, אף סעם במהלך העונה לא גרם לשחקן לאבד מבטותה. תמיד הואה לשחקן שהוא סופר עלי. אני אוהב אדם כמותו שמקדין מאישיותו, מכלי שירגישו אותו. ברכת מסכילי כי כדן המאמן והשחקנים קים דייטאנב סלא. השחקנים אוהבים גישה כזאת וזה להעריכת, וביניה שהוא מצליח. יוסי הוא בחר בנה את רב ההצלחה של אליצור נתניה אני מייחם לו. מאמנים רבים לא היו מסתוריים עם קבוצה כזאת. הוא מתעלם מחורגים במהלך אימן ומיר אוהב סוגי כרים בצורה עניינית. במקרים של הפרת תוראת במהלך אימן (היו רק מקרים מעטים) הוא הפסיק לקנוסם. נעץ מבט בשחקן שהפר תוראת, וזה תוריד עיניים מרוב בושה. זה מסטיק. לא תמיד צריך אלה שמרבים מאחורי גבו של יוסי - עושים זאת מקנאה בהצלחתו. ורכלנים הם בדרך כלל תל"אבים. אני כמות שאילו יוסי תרדי היה גר בל"א הוא היה מגיע רועק."

יוסף עם בלבוז סטוריד

א.א.א. א.א.א. א.א.א.

כדורסל+

משה לרר

ינה יקרת

מכל 19 התחזות (בן לפי הדיווחים) ששידרו את משחק הגמר בכביע אירופה לאלופות - כחצית כתחנה של, ואת יודעת למה. ינה ירומינה הוא שם שכדאי לזכור. מאז מניחתו הראשונה, לפני 15 שנה, באלופות אירופה בגרמניה '71, הוקסמתי כעיקר בתוספת הקומיקציה שבנינו. איננו יכולים להחליף יותר מאשר תמונה של מלך. את געולה על רוסיה, אני מקשקש עוד כמה שמה, אבל מה זה עוזר לי. לא תהיה לי ברירה: קורס קצר ברוסית ואז, במניעתו הכאה - אקשן לפרט כאולי במה מעובדות החיים. מסק זמן. ינה ירומינה, שדרנית חלוצית של מוסקבה, שדה הפעולה שלה: כדורסל. בעצמה כדורסלנית מצטיינת בעבר וזמנה ידועה מאוד בחוגי הספורט בעולם. בלודז'ה, שיער קצר, נאה למראה. מרעים אישיים נוספים אין בידי. בסיום הקורס שלי - אני מבטיח לחסוף עוד כהנה וכנהנה.

כחורה אלק, ינה. באמור - נפל בחלקי לחזות בשידור של מבודפשו ושמתחתי לשמוע את קול, למרות שכמעט והלך לאיבוד כהרגעו האנושי. המשחק, על פי שערן החורף שלנו וש לי חדשות בשבילך: שר הפנים שלנו החליט לחדות כשנתיים את ההגנה שערן הקיץ (הסתיים ב-19.38). רק ב-19.45, משיקולים הידועים רק לי, ראינו על המסך את לוח הסל הצבעוני והבנו כי אורסטו יתל המשתק שזה עתה נגמר.

ובן היה. ראינו את סאבוגיס המצויץ, את דראון פטרוכין' שקצת זייץ, את השופטים השולטים היטב כנעשה על הפרקט. רק אחת לא ראיתי. לא נותר לי אלא לחזות כשקיקה לכל מה שלך, ואני סמוך וכטות בי עשית עבודתך נאמנה.

ואז באה הזקה ה-32 ולא הבנתי מה כדיוק אירע. דקות אחדות קודם לכן יצא קריין הטלוויזיה שלנו ממש מעורר. לא פחות מגייסס גייסמית, זה שהמציא את המשחק, הוא היה גאה על כך שהטלוויזיה שלנו הצליחה לקלוט את דקות הטיים, בסיועה האדיב של הטלוויזיה הספרדית. כשידור זה ראיתי את אורוידאס סאבוגיס שולח אגרוף, שלא היה מבייש גם את מוחמד עלי, ומפיל את נאקיי' לקרשים. החלטת השופטים: סאבוגיס החוצה! והנה, בשידור מהתחנה שלך - לא היה ולא נברא! וראים את הפריצה של נאקיי' לכל, את העכירה שכיצע עליו קראפיקאס,

כל משחקי גמר גביע אירופה לאלופות

1958	א.מ.ק. ריגה - אקדמיק סופיה	81-84
1959	א.מ.ק. ריגה - אקדמיק סופיה	58-79
1960	א.מ.ק. ריגה - דינאמו טיביליסי	51-61
1961	צ.מ.ק.א. מוסקבה - א.מ.ק. ריגה	64-61
1962	דינאמו טיביליסי - ריאל מדריד	83-90
1963	צ.מ.ק.א. מוסקבה - ריאל מדריד	80-99
1964	ריאל מדריד - ספרטק ברנו	110-99
1965	ריאל מדריד - צ.מ.ק.א. מוסקבה	88-81
1966	זימבטל מילאנו - סלואיה פראג	76-88
1967	ריאל מדריד - זימבטל מילאנו	72-77
1968	ריאל מדריד - ספרטק ברנו	85-98
1969	צ.מ.ק.א. מוסקבה - ריאל מדריד	99-103
1970	א.מ.ק.א. ווארה - צ.מ.ק.א. מוסקבה	74-79
1971	צ.מ.ק.א. מוסקבה - א.מ.ק.א. ווארה	53-67
1972	א.מ.ק.א. ווארה - זימבטל מילאנו	69-70
1973	א.מ.ק.א. ווארה - צ.מ.ק.א. מוסקבה	66-71
1974	ריאל מדריד - א.מ.ק.א. ווארה	83-84
1975	א.מ.ק.א. ווארה - ריאל מדריד	66-79
1976	מכבי חיפה - ריאל מדריד	74-81
1977	מכבי חיפה - מוביליירג' ווארה	77-78
1978	ריאל מדריד - מוביליירג' ווארה	67-75
1979	בוסנה סאריבו - אפרסון ווארה	93-96
1980	ריאל מדריד - מכבי חיפה	85-89
1981	מכבי חיפה - מכבי חיפה	79-80
1982	מכבי חיפה - מכבי חיפה	80-86
1983	מכבי חיפה - מכבי חיפה	68-69
1984	מכבי חיפה - מכבי חיפה	78-87
1985	צ.מ.ק.א. ווארה - ריאל מדריד	82-94
1986	צ.מ.ק.א. ווארה - ריאל מדריד	82-94

מספר 9 של "גאשה קומאדא" (הקבוצה שלנו), את החופות ההדדיות. רק את הואפטה של סאבוגיס לא ראינו. וכעשיו שואלים כוודאי בכל רחבי הסובייטסקי סיון מה קרה לסאבוגיס.

מה ואיך קרה ינה יקרת?

השיאים של מכבי

עשר עונות מלאו להתחלה של ההתאחדות הבין-לאומית להגנה. "כית'גמ" בהשתתפות שש המגזרות מן הבית המוקדמים, כאשר שתי הראשונות מתמודדות במשחק אחד על וחסכים הפרטי שלי מורה על כך שבמכבי ת"א, כן, מבכי ת"א, לא ולא אחרת, הקבוצה של העשור 11.

בהחלט לא סיכום שובניסטי. עוכדות ושיאים של המועת התלאכית הוותיק מדברים בעד עצמם. כמה מהם:

- * הקבוצה היחידה שהופיעה בכל 18 בתי הגמר;
- * היחידה שהופיעה כפרק ומן בארבעה משחקי גמר על הנוכיע, מתוכם וכתה פעמיים (עונות 1966/7 ו-80/81); ריאל מדריד הופיעה 8 פעמים בבית הגמר, שלוש פעמים בגמר הגביע (וגם על שתי וכיות: ציבונה - שלוש פעמים בבית הגמר, פעמיים בגמר, שתי וכיות: קאנטו - פעמיים בבית הגמר, פעמיים בגמר, שתי וכיות: הישיב מירבי) ו; בנקו רומא - פעמיים בבית הגמר, חופעה אחת בגמר, וכיות אחת: בוסנה סאריבו - ארבע הופעות בבית הגמר, פעם אחת בגמר הנוכיע, וכיות אחת;
- * מכבי צברה כעונת 1981/2 19 נקודות כבית-הגמר מתוך 10 אפשריות. שום קבוצה לא הייתה להשיג נדיר זה. ממוצע הנקודות שצברו קבוצות שהגיעו לגמר עומד על 17. אך כצידו של שיא זה - איזוכה מכבי דווקא בגמר כאשר נכונה לקאנטו;
- * סאבוגיס ופטרוכין' הם השמות שנישאים כיום במיכל אן זכות הכבוד ככית האירופי בעשור האחרון שייכת לשני משחקי מכבי - מיקי ברוכין' ומרטי אוראסטי. 10 פעמים בבית הגמר וואם לא די בכך - גם הסגנות שייכת לצמד של מכבי: לי סילבו ואלמס פרי, עם 9 הופעות ככית הגמר האירופי;
- * קורבאלאן של ריאל - עם 8 הופעות ככית הגמר האירופי;
- * והשיא המיוחד כמינו של מכבי בעשור שחלף - עונת 1980/81: וכיות כוכיע האירופי, כככיע הבין-יבשתי, כאלופות הליגה כישראל ובככיע המדינה. "גראנד סלאס" של הכדורסל המאמן המאשר: רודי ד'אמיקו.
- * כשנתיים האחרונות דרך אמנם כוכבה של ציכונה, שעשתה דין אורכה מאוד - ממקומה השישי והאחרון בכית הגמר בעונת 1982/83, עונת גברה כ-83/84, ועד לשתי וכיות רצופות ב-85/86. אך עוד מוקדם לקבוע אם אמנם תהיה ציכונה הקבוצה שתחת את הטון עד לעונת התשעים.
- * הסיכום של העשור הראשון מתמיה למכבי, בזכות יציבות כחמש העונות הראשונות, מה שאינו מאפיין כל כך את אלוף ישראל כעונות האחרונות, ועל כך, כידוע, בזכה הנכבד.

איגוד הכדורסל

השוטר ששמר על כלוב העתונאים ביד-אליהו, לא אפשר לנו לרדת למשטח כשנשמעה שריקת הסיום. היינו שם לא יותר מ-28. במשטח עצמו - מניתי כ-68 עד 70 אנשים שאני חייתי עוצר אותם בעוון שוטטות. הם היו במים; אחזו - אויבי הציבור - ככלוב. מעניין שזה חמיד קורה כמשתקים שמארגן איגוד הכדורסל. פעם, לפני שנים רבות, בבר כתב ידידי הטוב תיאל ארזי על כדורסל. הרכה לא גשתנה מאז. הו"ל הלל קם מקיבור מדי שנה. רק אצלו קיים, מורא, החליף תחית המתיים.

אין בדברים הללו אלא פרמאות שאחרי, איגוד משחק גמר. שהאווירה בו צריכה אחוז משחק גמר. מומתים לפאשלות. לחיות חגיגות. שחקל כיצעים צריך להיות במשחקו שיער האח"מים יהיה מלא ומושג שתמורת נתגן; שחקל ישייר. במלא אחת: חגיגה.

כל אלה צריכים להיות. אלא שאין מה לעשות. איגוד הכדורסל אינו מני להגיונות. הוא, ובמיוחד מוביל, מומתים לפאשלות. ואחרי כל אלה מטיילים אנשי האיגוד את תאשמה ב...משטרה. גות להם. באילו המשטרה היא שמארגנת את המשחק; באילו המשטרה היא שמומיה את מכבי פבי"א בזה סטאנוקוביץ' ואינה תושכת כלל להציגו לפני השחקנים; באילו המשטרה היא המפוסקת הבלעדית וקובעת סדרי עבודתם של עתונאים וצוותי טלוויזיה. באילו המשטרה היא הכל.

ואולי המשטרה אשמה גם בכך שהדיקו מבנייה של המשחק את שמה של לאת מלמד אל בנות אליצור ואת שמם של מרדכי ולצר ועל מיקרש (האם זה אמנם זהו הדיקו הלידיס פירסט'?) לקבוצת מכבי.

הסטוריון המשטרה לעיניי כדורסל מה זה שייץ בתבנית את הגמר הראשון, הבגל שהיה בשנת 1956, בשני משחקי גמר - האחד ב-1956 והשני ב-1957.

לא. המשטרה אינה הכל, אך היא בחלק גורם חשוב שיש להתחשב בו. ואם אומר לי קצין צעיר, אחרי ניסיון של שנה אחת במשרה על הסדר, שהוא הפיק לקיים מן השנה שעברה, לא נותר לי אלא להסביר לו שהתכדל כגיננו הוא 25 משחקי גמר. את זה הוא לא הכין. כשמישהו שלימול - הכל נדבק אליו. אין מה לעשות. מומין כבר האיגוד השלימול את האפיפיר של הכדורסל השלימי להגינה גדולה כארץ - והנה ערפל גמול התעופה של מיגן ואין האדון המוביל יכול להפריא אלא כשעות הערב ולתנוע ליד-אליהו רק כמחצית המשחק. מול שהיה שם נשיא המדינה, אחרת מה חיונו עשירים. אינני מכיר מדינה אחרת הגבר יבוא כיום החגיגה עצמו. נכון שאמרו לנו כי את הימים שאחרי הגמר האחרון במדאפשוט, וזה היה כיום התמישי עשיר, רצה המוכ"ל לבלות כחוק משפחתו ומכיו כיוגוסלאוויה, אך נכון היה גם להעיר תשומת לב של המוכ"ל כי גם כיום אין יש משתים החתומים כישראל ואין צורך לשחק סיבון, אולי לא רצה סטאנוקוביץ' לזכות על יום א הקדשו שלו, אולי רצה לצאת יצי חובה - כי את ישראל הוא כבר מכיר - אבל דומני ששנים אישיות לא היתה משה לעצמה להרוג כך כאיגוד מארח כמי שגם בנו המוכ"ל.

צילום: עדי אבושי

הבחור שהביא את השמפניה לביע ידע מה הוא עשה... יש לנו עסק עם מבכי ת"א משופשת מאוד, ותיקה וכעלת נסיון. החל מהדקת ה-29 כבר נראה נצחונה על הלוח. הפער הסופי היה עניין של ביגנו. מ-12 או 5.4 כשכיל ביע לא צריך יותר.

רק לעתים רחוקות, וזה קרה לה רק ארבע פעמים כ-26 עונות, "מסכימה" מכבי ת"א לזרז על הגביע. כאשר 22 העונות היא זוכה בו, בקלות או בקשי מסניימים. מכבי אינה אוהבת את "משחקי הרוטציה" שכל כך פופולאריים אצלנו בשטחים אחרים. אחרי הליגה - היא רוצה את ה"דאכל". יש לה כבר אין ספור כאלה.

עבשו נוסף עוד אחד וכאיגוד בכך צריכים לחשוב על העונה הבאה, שכן ובייה שלישית כרציפות מתייבת קניית גביע חדש...

עד לעונה זו היה מיקי ברוכין' שתקן מן השורה. השורה הראשונה אמנם, אך נכיע לא זכה להינף כ"קפטן". ההיסטוריה של מכבי מלאה כ"קפטנים" שעשו זאת לפניו, אם נתחיל עוד בימיו של אברהם שגיאור קשישא, דרך רלף קליין, טל בודי, ג'ים באטרייט ולו סילבר. מיקי רק עמד לידם הפנים - לא רק 25 נקודות. גם הגביע מיוזיו של הנשיא, וזה בלי ספק ציון דרך חשוב מאוד כחיו הסוערים של אשף הכדורסל.

ליד חודר ההלכשה מחכה מירב, אשתו התמודה של דורון ג'מצי. הנשים כבר רגילות לחכות עד שהכדיחות כחדר ההלכשה יסתיימו. כיתתים היא אומרת לי שדורון יעבור השבוע ינחה ושהיא מקווה להחלמתו המהירה עד למשחקי אליפות העולם כספרד ביולי. וו היתה העונה הראשונה של דורון כעיד הגדולה תל-אכית וגם לו יש כבר אליפות אחת וכיות אחד.

תדד ההלכשה של החלונים אינו עטוף יגון, כרגיל במקרים של המסד. דקות ארוכות עוד כמהלך המשחק - התהלכו בכך החלונים כהרגשה שהגביע מהם והלאה. אולי עוד טרזיניה אחת או שתים כלפי השופטים, אבל כסתר ליבם ידעו שזהו זה. 25 שנים אחרי ההופעה האחרונה של חולון בגמר הגביע - חזרה ההיסטוריה על עצמה. מכבי ניצחה שוב.

אמרו כבר שבמכבי אינה אוהבת רוטציה. הסיום שיוף לשמלוק מחורכסקי. יוגש אליו, לוחך יד לסיום העונה ואומר. "אתם יודעים איזה תענוג זה להיכנס עכשיו לחדר ההלכשה של הכחורים ולומר להם שלוש מלים: No practice tomorrow... ?

האיש שמאחורי המבנה: דייוו בארמור.

סגור מלא

תוכן שפרסום

N.B.A
אלכס דורון

יותר מ-70 ק"ג סלייטר מארטין, ששי-
חוק בשנות ה-50 ונחשב אז לגמור ביר-
תר בלינה - 1.74 מ' (77 ק"ג), או
צ'ארלי קריס מאסלנסה (170 ס"מ ו-
74 ק"ג).

ובו חיו את מחוג מאונייה המשקל שלו רק 59 ק"ג ו-8500 גרם. אבל שמו עדיין לא הצליח להפגין את היותו מהדרת וכולת גיבור מחוץ – הוא ייתרנו זה ששוער אותו אם רקציה בה גורלה. ובז'ורנל של שחקני לא משלמה הם כיום להיום גורל, הם מושביהם מדרגה זהה. אשתקד היא היתה מדרגת 20 מ"מ ב' בקצוות הליכה במספר הצ'רמסון היתה על העונה עלה מספר הדרגות במשחקים שלה כ-25" (א) – את משעריה הנצלתה וב' רחלי ביתר.

במסגרת המסין "למסדר" אותה
באמצעות מסתין יליסי ציבורי וחרץ
התריאה שואה סמך מיר צירור להרכיב
למסדר... ונעשה סמך מיר ציבורי
למסך מנהגות הליגה, למסך לה
למסך את המסך 4,4, מסך מסך 4
התריאה: על מנהגות המסך שחוצה
והה שחך מנהגות המסך
אין בראונס, נסך מסך כשאי ארץ
127 מסך מסך 1951
מסך מסך מסך 1/2 מסך מסך...
אנל המסך הליגה, ריידר מסך והת
מסך מסך...

ובו הוא סיפוס שחקן ושקט מאד, שסרני כלבושו. מעדיף נעלי מפורסות מאיזו שואה סכנה אותו. נעלי בייקראגס. מאזנו האישי קצץ מאז תודות התבועות 5.9 מ' קגורות בממוצע 11.4 ל"ס - אמיסטים - לידו סכך ווילי-7.8 אסיסמים.

ספאד, חוב ומדינת הארץ העליונה.

אטלונה היסט, הקבוצה שבתנה
ימיה שנים את מימי ברקוביץ'
עצמם התחילה אנו, היא ללא
התפתחות העונה בנבא. לא
כדי צדד תסיס אותה היא עלתה
היא – ומה, סכורים באטלונה,
עלה כבר את שלה – מט
תול לשני כובדיה העיקריים, רומי
ולקלונס רובינו (ספאר), וזה שני
סמרי המסביעים' בלינה.

אשכנזי היה רומניק (2.04 מ')
מלך בנאש הזה. השנה נדרה
למלך (1.68 מ') עם נעלים
עם בליטת הענקים. תורות נוצצות
והיחס של חזק מתחזק החטבות,
מול מלך האנשים הגדלים בעולם,
עם נעלים ממ. 42-40, חולצת M
אזרחי הקיסר - להרים את ה"ה"
עם עשה זאת ארם, שנראה קודם
עם שכולל קל תצמצם את הנע
עם לקארים עברול נאבאר", כתב
עוד, בעל סדר שנון ב.י.א.א.י.

[illegible]

ספאד ווב, 168 ס"מ, פחות מ-60 ק"ג, הוא התופעה
הלוהטת ביותר של ליגת הכדורסל המקצוענית בארצ"ה.
זכייתו בתחרות הטבעות ("ראבוק") הדהימה את כל
המנומנים, אך לא את ווב עצמו, הלוועג לכוח המשיכה...

הקטן - הזה - גדול

קינם - ויהר עם אחריהם הם עתה מין
תעורבת מסוגית של הכרז והניחוח
הסציו כששחקת של לודאנג'לם לייק
רס עם העבודה הקשה של בתסון סל
מיסמ: הוורר של בזבזי הוליווד שות
ערבב בועה של בעלי הצאדון הכחל
סתרף הסדמי. והוצאה: בירוד שוש

לם.
הסוד שלנו: אנחנו משום אחרים
לשום יתר, מעין ודילקנים. אשתקד
סימנה אסלנסע עטן שילי. העיר
זה הוא חיובי באחד השנים, חלבוה
ההיזק עטן שילי קרוב שביד
עם המדן זה משנים יד עטן ואת
גם הקצבה והצדקה בידה בליו (מכיל
סמוצק 24) עטן הוחתן מנותן מכול
רק שנתים וחצי בממוצע נספיקו
יכל. לשם השוואה: בוסטון היא "חזק"
נה אסלנסע בידה "ייתר" אכל עטן ככלל
המאזן טוב ביותר.

אבל אותנו סעינין רק הבידור וה
שעשוע המרתק שבסשתק", אומרי
באטלנסה.
כנע יש לכך קבלות".

שבת קטורה

בבבל רמ"ז אב"י, והכירו עתה יריבני
 עם נא לצו להסיד בפניו את הכובע –
 וזה נצטוו הגדול של דוד, אולי יותר
 סובייטית המרהמה בתחרות-ההכבועות,
 מאידך מדרים אותם גם כליעיותי אדי
 כות מסות, אפילו מחמסות ("גנות")
 וכתבועותי התמקקיות... לעתים קרד
 כות הוא סביך אפילו את השוממים,
 שפשוט כותבים לשרוק... אסר ססן
 קאמסן, סנחל אמלנסה.

"טעם החיים"

ביוון שהאסירונים, מתי"ל על סטאטיסטיקה - אוטמים שהיו בעם. הותיים - נפוצו תחת השפעת על הנבא. סדורו מותו כי חזר רשע לנצמט כי סר של השחק הנמזד ביות בתלדור. הלפיד. קריו לו וואם מיתאק, שהור' המינר רק כבלושו משותקים כחור' הנקס' - נגירורח בעות 1947/48 ממשותקים ביות' שהותופע 11 שנה כהאסירור בולס' - באות עונה - שניהם 1.68 מ' בלי נעליים אבל עם

שיני את נקודות ההכרעה.
באשר ספאר מתחיל לרוץ, נבני-
סיים יריביו למאניקה. הוא הברוסלן
ההמחיד ביותר בעולם, סוען חברו
לאסלנסה הוקס, רנדי וויסמן. אבל
היתור המהים שלו, סומקס 1.15
ס' בסרידה מריויית - הוא שעושה
אותו. מפחיד! כל כך. רק העונה נתגב

לה כשרות הנרי. בעונה שחברה
חוק בקבוצת "שמי יור איל" מ"י
הרבה, שמואל יוד עם המורד האור
בעולם, השואלי טאממה בול, הור
הוא, האשינסון בולס", "בראדאס",
בקיין, היה על הכותול של "הרדוסי"
מסמסום, בקבוצה של אייזיאה טאסא
אך היא, "יפנסה" אורטו במבטנים
אוסלסנה מיהוד לרדשו שכר מ"י
מוס של 70 אלף דולר לעונה. התאמן
בתחרות השבעות עשתה אורטו כבת
אחת. ברדלי, כך לאחיה נילה ב מאו
מי הקול"ל של תחילה מסמסום אחד
כך בקבוצת פורליינג, השתתף בע
בעל תחרות כאלה ובכולל נ"א.
הואסא חזת אור שחקן נ"א.

אל תספק את תשובת התאריכים מה שעתה מקשים את דביו, ב"א יתבאר לנו במקומות אחרים. וזה עודם את הכרז לא ליהדסל, בנהיגותו, האפשר לו לחזור אל אותו בו בשתי ימים. שגוי. מעל לסכנת - ומנהיגותו. ה"סרטי" ידבר אתו במרס

12 - אלה ידבר

דעתי ממדל... סמל (במלגל)

עיושו ממוחאריס... סמל לר. כ.

יחזק שחזק ידיו את בולס במבצע

אישל אל חמל עליו ראש לא דאח

כמחזק עכבה. וזה עושה בדברים שרבי

שג בנהל של 2.05 מ. יותד אינס

מסלול להם, אור וסרטי.

המהיר מכולם

מאד רוב, ליליפוס במדינת הגר-
לבים, עושה גם דברים אחרים. הוא
אח המהדיר ביותר בנ.ב.א. מסוגל
להשתלט על כדוריאבדו, לכאורה:
לחדר לסל, להתעופף בין כמה שומ
ית בלם נזהים ממנו מי כמה ולוה

מכונות
אדוארד אטל

בן התהפך בראיין הבר מעורר,
אשתקד, ב"אוטוביאוקי אברט" שלו.

נוסח אשקל

ר"מ, הם הרוב הנע על המסע
במסגרת ה"ראלי" האירופי
המכוניות לקבוצות על פי העני
הטכניים שנעשו בהן. כך נקבע
N או קבוצת B.
המחנות
אירוע אקוומי, גם ללא מה מוג
באן - אבל היא איננה "ראלי" ק
בנוסף האירועים או רומה. לז
המחנות האירועים מוגים באירועים

של המכוניות המשתתפות – והן חלק
ק לשלוש קבוצות על פי נפחי מנוע.
קבוצת אחת – עד 1000 סמ"ק. שניה
– מ-1000 עד 1300 ושלישית – מ-
1300 ועד 1600 סמ"ק.

נ - ורואים שם את הרברלים, צלמי
מיוזעים הם קובעים את עמדותיהם
קירבת המסלול ומאפשרים לצופה
קבל תמונה מקרוב, ויש מה לדאוג...
התרויות הרדלי קרוס" על מסלול
שקלון אינו דמות לאירועים דומים
הרים בעולם, אצלנו יש למדוך אופי
נונטאני, מציפה כל העולם,
מיוזעים, נציגור לכל הקריטריון
ההשקולות בספרות ובהנהיגה

תלושה לקבוצות

אצלנו אין אפשרות לתלויה הוגנת

מדינת ישראל, משרד החינוך, תל אביב, 1977.

סִירְרַת מִירוּצִי

המכונות של ישראל
התחל בחול המועד פסח.
המירוצים מתיימרים
להיקרא, "ראלי קרוס",
אך אין רומה להם בשום
מקום בעולם. מירוצי
אשקלון הם, "פאטנט
ישראל" מיוצר במינו,
קרוב יותר ל"פורמולה"

בעוד 18 יום, בחול המועד פסח (28 באפריל) תחל עונת מירוצי האלי קרוס" כישראל - סידרה חדויות שתיערך על מסלול אשקלון-דור היםב להנגים-המתחרים וגם וחרים הבאים באלפיהם, כדי לצפות ואקשן" המסלול שופץ והותקן לאי-ע- והוא טוב יותר מבעבר.

[illegible]

הפסוקים אסקונו כמה תולדות על
לולי מירוצא כחצי צוהרת מולי
אמיתיתאסרון טבעי – כך שהקל
את כל מה שמרשה בו. אורכו
המסלול ק"מ אחד, לערך. ממקור
החשיבה נראת כל המיות
הקשת האדם (S) שנתפסו עקב
הפמיות רכס רכות שהיו בהם. כך
הנראות היטב את הישורת והקטן
הקצור: כל זירת הקרב כאלו על
ההי. אפסד אפסד מרוב אתר מה
התחרות לפשוט פרטוב, להבחי
לאת מהמכוניות המתחרות, בה
לם כפונים מובקשם כמו סגנונות
רמות מורכב.

זבין והמצלמות

לעתים מקשה האבק הצהוב העולה מסבולו על ההענה ולא תמיד המי שצוה להענין הוא זה שהיכול ללכת. האבק, מוצא המלווה לא יד כן של דלות הכלכלה את המלך המרוחק. נהגו להענין בנשים נאמנות, שיהיה להן כבוד, הצלם הוא להחמם את הרגליהן, ובהנחה ונשים עלי משת את קרבת הנשים שהולך במרחוק – את ההקפה הראשונה. שם סודר הקטן הזה, לא נראה בקל על המוקנות 41 כ. כן הנהיגו הרבאנא המדמנת, שיסום מופתו שיש להן, "עציר במקום" את המכור הגועל במהירות על 120 ק"מ או אלה שיספצו על בני המבורות. כל נאמנות אירונים היא דבר

אחרות.
לא עוררת לנהג העובדה שרגלו
ה"יורדת" מרושת הרקל - וכל
הטלויזיה העוסק אתה המאבק מו-
ההעיר באוני אשתו כי גם הוא
אכל מבני רכב מכוונים את מקל-
הטלויזיה שלהם ל"ערוץ 11" וזה

Figure 1

